

[Stavad]

tale regningen, ja, tværtimod nægter at lukke penge ud uden at betale regningen.

I begyndelsen af 1980'erne deltog Venstre og De Konservative – hr. Peter Brixtofte husker det givet, han var deltager her i salen på det tidspunkt også – gerne i udgiftskrævende forslag, som man tvang den daværende socialdemokratiske regering til at gennemføre. Men man nægtede indtægter, eksempelvis realrenteafgiften, som giver en snes milliarder kroner om året. Jeg synes, de har haft det modsat i hele vores oppositionsperiode. Derfor oplevede vi også, at vi i midten af 1980'erne, jeg tror, det var i 1987, havde et overskud på statsfinanserne på vistnok 8 mia. kr. Det er altså ikke gamle regninger.

Derfor kan man jo sige: Hvis Venstre og De Konservative havde opført sig på samme ansvarlige måde i opposition og kendt pengenes pris og krævet pengene ind, inden de blev brugt, så havde vi fået et mindre problem, selv i en lavkonjunktur, end vi har stået med nu og her, selv om verden omkring os har været i højkonjunktur.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

I modsætning til hr. Stavad må jeg sige, at jeg egentlig synes, at Venstres ordfører løb lidt fra virkeligheden i det, vi har til debat i dag.

Det, hr. Peter Brixtofte gjorde, var, at han stod og filosoferede lidt om, hvad lavere skatter ville betyde. Ja, det ville betyde, at der blev mindre sort arbejde, og folk ville ikke rejse fra landet.

Jo, men hvad er det, vi taler om i dag? Vi taler om ufinansierede skattelettelser på 2.700 kr. om året, skattelettelser, som i øvrigt erhvervslivet skal betale. Og hvad er det så, der er virkeligheden? Virkeligheden er, at hvis folk skal undgå sort arbejde, så skal vi langt, langt længere ned. Det ved vi. Disse 2.700 kr. er altså ikke nok.

Vi ved også, at når folk rejser til udlandet – erhvervsfolk gør det – så er det, fordi vi skal langt, langt længere ned i selskabsskat, og så skal vi have fjernet formueskatten, hvilket jeg i øvrigt tror at hr. Peter Brixtofte er enig med mig i.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Til fru Bente Juncker vil jeg først sige, at vi erkender, at det kun er et skridt på vejen, denne sækning af indkomstskatten. Vi vil meget gerne have et endnu lavere skattetryk og glæder os til i samarbejde med CD at arbejde for et endnu lavere skattetryk. Det glæder vi os meget til.

Nu er vi så ikke enige i, at det er ufinansierede skattelettelser – dér har vi forskellige holdninger, forskellige vurderinger – men vi erkender, at en del af finansieringen er engangsindtægter, og at der altså skal en afløsning til, nogle andre enten varige besparelser eller nye engangsindtægter hvert eneste år, hvis man kan finde på dem. Så dér erkender vi, at der er noget, vi skal følge op på. Men den opgave er vi også parate til at løse.

Så vil jeg sige til hr. Stavad, at den væsentligste forskel på dengang og nu er regeringen. Nu har vi en meget ansvarsfuld regering, som er optaget af valutaunderskuddet, der nu er blevet gjort til et overskud; men det var man ikke særlig optaget af dengang. Til gengæld må jeg indrømme, at Socialdemokratiet efterhånden er blevet ganske godt i opposition, ganske godt. Og jeg synes, at det må være sådan i et så frit samfund, at man deler sig efter, hvad man er bedst til. Socialdemokratiet er bedst til opposition, og VK er bedst til regering. Og jeg synes, at vi skal fortsætte den arbejdsdeling.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Som fremskridtsmand glæder den debat, der foregår mellem hr. Stavad og hr. Peter Brixtofte, mig meget, idet begge partier nu tilkendegiver, at man vil lægge meget stor vægt på, at der ikke bliver så store underskud.

Hvis begge partier i sin tid havde lagt vægt på det – jeg skal ikke komme ind på, hvem der lagde mest eller mindst vægt på det – så ville det have set meget bedre ud i dag. Og jeg kan så meddele, at det bl.a. er grunden til, at Fremskridtspartiet dengang stemte imod finanslovene; vi mente, at det var helt forkert, det, der foregik.

Jeg vil også gerne takke hr. Peter Brixtofte for de bemærkninger, han kom med, om, at Venstre vil gå ind for, at man skal mindske den offentlige sektor, at man vil være med til at lave besparelser for at give skattelettelser.